

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 177. Simultates Papam inter & Alphonsum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV.
A. C. 1455.

ferre. Addebat, in Germania plures Principes adversus Infideles voti etiam religione sese obstrinxisse; Carolum Galliarum Regem a suorum Prædecessorum vestigiis haud recessurum, nec Anglos operi huic defuturos; a Castellanis quoque & Lusitanis, ceterisque nationibus nonnisi tempus expectari, quo summus Pontifex pro fidei defensione pugnam inchoari juberet; reliquum itaque tantummodo esse, ut Sanctitas sua omnium fidelium vota secundet, aperiatque Ecclesiæ thesaurum, ac denique Viros mittat, qui messem colligant. Verum omnes istæ amplissimæ Principum pollicitationes caruerunt successu, solusque Pontifex muneri suo strenue intentus erat.

§. CLXXVII.

*Simultates Papam inter &
Alphonsum.*

Æn. Sylv.
Europ. c. 58.

Omniū primus promissi fidem violavit Alphonfus Arragonum Rex, & Neapolitani Regni possessor. Hic cum Callisto haud aliter, ac esset sibi similis, agere, Papamque sibi quodammodo subiectum reddere moliebatur; unde missis ad eum Legatis ab illo sciscitabatur: an in pace cum eo vivere vellet? Papa nonnihil hoc quæsito commotus respondit. *Regna sua ipse regat, mihi summi Apostolatus regimen relinquat.* Ex illo tempore

pore Alphonfus Pontifici offensus, nam odii ac vindictæ exercendæ oportunitatem prætermisit; ex illis vero, qui sese huic contentioni implicarunt, aliqui Papæ exprobrabant, dicentes, indignum esse, quod a Rege animum suum averteret, cum tamen in ejus ditionibus natus, illius olim domesticus fuisset; ac paulo ante ejus auxilio ad Cardinalitiam dignitatem ascendisset: alii econtra, qui supremo Christi Vicario debitum subtrahi obsequium ægre ferebant, in Alphonsum Arragoniæ Regem culpam rejecere; & forte non immerito, si rationes, quibus Rex se ad tantam arrogantiam incitatum jactitabat, perpendantur. Postulabat enim Alphonfus a summo Pontifice, ut non modo illum, sed etiam Ferdinandum Nothum ejus filium, quem eo ex fine Eugenius, & Nicolaus Pontifices natalibus restituebant, in jure ad Neapolis regnum confirmaret, sed insuper petiit, ut ei Marchiam Anconitanam, pluresque alias urbes, quæ ad Ecclesiæ Patrimonium pertinent, traderet.

§. CLXXVIII.

Occasiones simultatum inter utrumque.

Nihil tamen acrius Alphonso bilem movit, quam quod Calistus Papa plures urbes recuperasset, pluraque jura a Neapolis

*Comment.
Pii II. lib. 2.
Antonin.
tit. 22. c. 1.*